

mig at pege paa, nemlig at man kunde tage Skatten paa det følgende Aars Ligning, ogsaa er acceptabel, og det kunde maaske i nogen Grad tyde paa, at vi kunde enes om at gaa den Vej, thi at den af Ministeren foreslaaede Vej ikke er, som jeg har udtrykt det, synderlig acceptabel, tror jeg, at mange i denne Sal med mig vil erkende, og Ministeren er selv paa det rene med, at den af Socialdemokratiet paa pegede Vej, at lade Staten betale de eftergivne Skatter, vil være fuldstændig ufarbar.

Stuttelig skal jeg kun bemærke, at jeg forstaar ikke rigtig, at den højtærede Minister kan sige, at dette at tage Beløbet ved det følgende Aars Skatteligning vil være ganske det samme som det, Ministeren foreslaar, idet Skatterne derved vil komme til at hvile paa andre end dem, der nu har faaet Skat eftergivet i Henhold til Loven; thi hvis de eftergivne Beløb lignes paa de følgende Aar, lignes de jo efter de Principper, der er gældende for kommunal Skatteligning, ikke efter Ministerens nye Principper, og ikke blot paa dem, der nu ikke faar Skatten eftergivet, men paa alle dem, der i det hele taget kommer ind under det kommende Aars Ligning. Det kan være dem, der nu faar Skatten eftergivet, og det kan ogsaa være, at der paa det kommende Aars Ligning vil mangle adskillige af dem, som den højtærede Minister nu vil have skal bære en Del af den Skat, som er lignet paa andre, som ifølge Loven skulde fritages.

Vejstrup: Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) sagde, at jeg ikke har Ret i den Betragtning, jeg gjorde gældende, første Gang jeg havde Ordet, nemlig at Loven havde været til overordentlig Nytte for adskillige Mennesker. Han nævnede som Eksempel, at man i Aarhus havde eftergivet Skat til et Beløb af kun 6 000 Kr., hvilket var en ringe Sum i Forhold til Aarhus Kommunes Budget. Dette forhindrer jo ikke, at der har været adskillige Mennesker med smaa Indtægter, for hvem denne Eftergivelse af Skat har været en Lettelse, og som har haft overordentlig Nytte deraf. Der er nemlig adskillige Mennesker med smaa Indtægter, for hvem selv et lille Beløb kan være til overordentlig stor Nytte.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde udskrive disse Skatter i indeværende Skatteaar eller overskyde dem til næste Aar, skal jeg sige, at det vil forekomme mig, at det vilde være i høj Grad urimeligt, om man lod dem gaa over paa

næste Aar. Det forekommer mig, at det vilde være en meget uheldig Praksis at indrette sin Skattepolitik paa den Maade, at man, naar man møder med et Underskud for et Skatteaar, siger: Saa ligner vi saa meget mere til næste Aar, thi det er slet ikke afgjort, at de store Skatteydere, som er i Kommunen i det ene Aar, ogsaa er i Kommunen det næste Aar. Og det forekommer mig ogsaa urimeligt, at man, naar man vil ligne paa næste Aar, saa skal ligne saa meget større Beløb, thi det er sikkert, at de Mennesker, som bliver fritaget for Skat dette Aar, ikke vil være at ansætte til Skat i det kommende Aar heller, og derfor vil den Forhøjelse, der her er Tale om, ikke alene andrage Forhøjelsen for indeværende Skatteaar, men ogsaa den, som vil være nødvendig for næste Aar. Det forekommer mig derfor, at praktiske Hensyn taler for, at man deler Beløbet i to og lader, om jeg saa maa sige, enhver Tid begrave sine døde, lader i det paagældende Skatteaar de Borgere, som da befinder sig i Kommunen, betale Skatten i Stedet for at tage Underskuddet med sig ind i næste Finansaar. Jeg tror, at alle Parter er bedst tjente med det. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem anbringer sig paa Forundringsstolen, fordi Folketinget har vedtaget det Ændringsforslag, som det har vedtaget. Det forekommer mig, at alle Hensyn taler for, at man gennemfører netop dette.

Oluf Jensen: Den højtærede Minister forundrede sig over, at vi vil vedtage § 1, men ikke § 2. Jeg skal gentage, at Grunden til, at mit Parti ikke kan gaa med til § 2, er den, at vi ikke kan gaa ind paa det Princip, som derved er knæsat, at man skal føre Skatten fra den enkelte Borger over paa andre. Det synes jeg, er en fuldt tilstrækkelig Motivering af ikke at stemme for § 2.

Saa er der talt saa meget om det Underskud, der skulde overføres til næste Aar. Jeg tror, at man kunde have sparet sig denne Debat, for jeg tror ikke, at det Underskud, der som Følge af denne Lovs Anvendelse og den Nødvendighed, som har været for den, vil komme paa de kommunale Budgetter, bliver af Betydning, saa at der aldeles ikke bliver Anledning til at træffe ekstraordinære Foranstaltninger. Og det er ganske naturligt, at bliver der Underskud enten paa Grund af dette eller andre Forhold, maa det lignes paa næste Aar ligesom alle andre Udgifter. Jeg forstaar derfor heller ikke Ministerens Udtalelse om, at man bliver nødt til ogsaa